

Dkt. Jim Spiegel, Falsafa ya Dini, Kipindi cha 7, Ukanaji Mungu Mpya

© 2024 Jim Spiegel na Ted Hildebrandt

Huyu ni Dkt. James Spiegel katika mafundisho yake kuhusu Falsafa ya Dini. Huu ni kipindi cha 7, Ukanaji Mungu Mpya.

Sawa, sasa kwa kuwa tumeangalia hoja kadhaa za kuwepo kwa Mungu na sababu za kumwamini Mungu, hebu tuangalie mtazamo tofauti, ukanaji Mungu, na harakati ambayo ilikuwa na athari kubwa ya kitamaduni miaka michache iliyopita inayoitwa Ukanaji Mungu Mpya.

Angalia baadhi ya hoja za The New Atheist, nami nitatoa aina ya uchambuzi wa atheism ambayo naamini ni uchambuzi wa kibiblia na ambayo hutoa mambo fulani ambayo nadhani yanapaswa kukumbukwa na Wakristo wanapotafakari jambo hili la atheism. Kwa hivyo, hii inayoitwa New Atheism ni nini? Ni harakati ambayo kimsingi ilianza na kuchapishwa kwa kitabu cha Sam Harris, The End of Faith, mnamo 2004, na kisha, kwa mfululizo wa haraka, kulikuwa na vitabu vingine kadhaa ambavyo vilichapishwa na watu kama Richard Dawkins, Christopher Hitchens, na Daniel Dennett. Kwa kweli, wasomi hao wanne, Dawkins, Harris, Hitchens, na Dennett, walijulikana kama wapanda farasi wanne wa atheist au New Atheist apocalypse katika baadhi ya maeneo.

Hapa kuna sampuli tu ya baadhi ya usemi wa New Atheists, akiwemo Richard Dawkins, ambaye ni mwanabiolojia wa muda mrefu huko Oxford. Anasema Mungu wa Agano la Kale ndiye mhusika asiyependeza zaidi katika hadithi zote za kubuni, mwenye wivu na fahari yake, mtu mdogo, asiye na haki, mtawala asiyesamehe, msafishaji wa kikabila mwenye kisasi, mwenye kiu ya damu, mchokozi wa wanawake, mwenye chuki dhidi ya mashoga, mbaguzi wa rangi, muuaji wa watoto wachanga, mhalifu wa mauaji ya kimbari, mhalifu, mwenye tauni, mwenye msimamo mkali, mwenye kuonea huruma, mnyanyasaji mkatili. Kwa hivyo hiyo ndiyo maelezo yake kuhusu Mungu na udanganyifu wa Mungu.

Kuna Sam Harris, ambaye anafanana na Ben Stiller katika picha hiyo. Anasema kwamba anapozingatia ukweli wa pendekezo, mtu anakuwa anafanya tathmini ya uaminifu ya ushahidi na hoja za kimantiki au la. Dini ni eneo moja la maisha yetu ambapo watu hufikiria kwamba kiwango kingine cha uadilifu wa kiakili kinatumika.

Hiyo ni kutoka kwa kitabu chake cha Barua kwa Taifa la Kikristo, ambacho ni kitabu cha kuvutia kwa sababu kimeandikwa kikamilifu katika nafsi ya pili. Harris pia anasema kwamba wanaume waliofanya ukatili wa Septemba 11 hakika hawakuwa waoga kama walivyoenezewa mara kwa mara katika vyombo vya habari vya

Magharibi, wala hawakuwa wendawazimu kwa maana yoyote ya kawaida. Walikuwa watu wa imani, imani kamilifu, kama ilivyotokea, na hili, lazima hatimaye likubaliwe, ni jambo baya kuwa.

Christopher Hitchens anasema, Nadhani sababu moja ambayo nimekuwa nikichukia dini kila wakati ni mwelekeo wake wa hila wa kushawishi wazo kwamba ulimwengu umebuniwa kwa kuzingatia wewe, au mbaya zaidi, kwamba kuna mpango wa kimungu ambao mtu anafaa iwe anaujua au la. Aina hii ya unyenyekevu ni ya kiburi sana kwangu. Kwa hivyo kumekuwa na wasioamini Mungu tangu zamani ; kwa kadiri tunavyoweza kuchunguza kihistoria, kumekuwa na wakosoaji wa kidini, wasioamini Mungu, na wasioamini Mungu.

Ni nini cha kipekee kuhusu kile tunachokiita atheism mpya, chapa ya atheism tunayopata kutoka kwa watu kama Hitchens na Harris na Dawkins na Dennett? Je, atheist wapya wanatofautianaje na atheist wa jadi wa zamani, atheist wa bibi yako? Moja, nadhani, ni tofauti tu katika mtazamo. Kuna mbinu ya ukatili na ukali zaidi kuliko, tuseme, unayopata katika kazi za David Hume, John Dewey, au Bertrand Russell. Labda wanafanana zaidi na Friedrich Nietzsche, ambaye alikuwa mkali sana na mkali katika kukemea kwake theism.

Na kuna msisitizo fulani wa kisayansi, angalau unaodaiwa, unaopatikana kwa wasioamini Mungu wapya. Wanaelekea kuisitiza uhalali wa kisayansi kwa imani ya kidini. Kwa kushindwa hilo, huna jukumu katika kumwamini Mungu, kulingana na wasioamini Mungu wapya.

Kwa hivyo, unaposoma pingamizi zao kuu kwa makini, kuna pingamizi mbili kuu zinazoonekana kutawala katika kazi zao. Moja ni tatizo la zamani la uovu. Mungu mwenye nguvu zote na mwema kikamilifu angewezaje kuruhusu uovu? Tutajadili hilo katika hotuba tofauti.

Hilo ndilo jambo kuu linalozungumziwa katika uchunguzi kuhusu imani za kidini kwa ujumla, na ni tatizo kwa mtheisti. Tunaweza kukubali hilo kwa hakika. Hata hivyo, watheisti wapya wanaamini kwamba tatizo hili haliwezi kutatuliwa.

Haiwezi kujibiwa vya kutosha. Kwa hivyo, hiyo itakuwa moja ya sababu kuu za kutokuamini kwao Mungu. Nyingine ni pingamizi kutoka kwa sayansi kwamba imani katika Mungu, na haswa mafundisho kama vile kuzaliwa kwa Kristo na bikira, ufufuo wa Yesu, msukumo wa kimungu wa Biblia, na miujiza mbalimbali katika maandiko, kwamba mambo haya hayawezi kuthibitishwa au kuelezewa kisayansi.

Zinapingana na sayansi. Na kwa hivyo, ikiwa wewe ni mtu mwenye mantiki kali, unapaswa kukataa mafundisho hayo yote, imani hizo zote. Hilo ni jambo linaloendelea katika wasioamini Mungu wapya pia.

Tunajibuje pingamizi za kisayansi? Tutazungumzia hili kwa undani zaidi katika hotuba tofauti, lakini naweza kutambua hivi sasa kwamba kusisitiza kwamba imani zote za mtu ziwe na msingi wa kisayansi au zithibitishwe kupitia uchunguzi wa majaribio ni kile ambacho wakati mwingine huitwa sayansi au uchanya. Tatizo la uchanya au sayansi ni kwamba inajikana yenyewe. Madai haya kwamba ukweli wote uthibitishwe kisayansi ni jambo ambalo lenyewe haliwezi kuthibitishwa kisayansi.

Kwa hivyo, inajipinga yenyewe. Inakata tawi ambalo imeketi. Inajidhoofisha yenyewe, jinsi unavyotaka kuiweka.

Hakika si dai au mtazamo unaoweza kudumishwa kwa uthabiti. Pili, sayansi au mtazamo chanya huondoa uwezekano wa ujuzi wa mambo kama vile ukweli wa maadili, ujuzi kuhusu uzuri, au hata maana ya maisha. Huwezi kupata yoyote kati ya hayo kutoka kwa sayansi.

Sayansi ni njia ya uchunguzi wa majaribio, na inatupa maelezo sahihi, muhimu sana, na ya kweli ya ulimwengu, lakini haioni kabisa maadili, uzuri, na maana kamili maishani. Kwa hivyo mtu yeyote anayesisitiza sayansi atalazimika kuachana na imani zake zote kuhusu mambo hayo yote, ambayo ni ya kutisha kidogo kwa sababu mtu kama huyo atalazimika kuwa na shaka kamili ya maadili na kusema hatuna ujuzi wowote wa maadili na mtu kama huyo atakuwa wa kutisha kidogo kuwa karibu, kwa kweli. Kawaida, labda kila wakati, angalau kila wakati nimemwona mmoja wa wasioamini Mungu wapya akishughulikia swali hili, wanasisitiza kwamba, oh hapana, tunajua kwamba kuna ukweli wa maadili.

Tunajua kwamba mambo fulani ni sahihi, mambo fulani si sahihi, na kwamba haki, kuwatendea wengine tu, na heshima kwa watu ni mambo mazuri. Kwa hivyo, wanathibitisha maadili haya na labda wanajitahidi kuishi ipasavyo, lakini hoja ni kwamba ikiwa kweli ni waumini wa sayansi au mtazamo chanya, basi hawawezi kuthibitisha ukweli na maadili mara kwa mara. Ni kitu ambacho mtazamo huo hauna nafasi nacho.

Sayansi yenyewe inategemea makala fulani za imani ambazo hazijathibitishwa, na hili ni jambo muhimu la kufanya hapa pia, ni kwamba kwa msisitizo wote ambao mtu anaweza kuweka kwenye sayansi na hitaji la kuwa makini kisayansi kuhusu masuala ya kila aina, sayansi yenyewe imejengwa juu ya ahadi za imani kama vile imani yetu kwamba hisia zetu kwa ujumla zinaaminika, kwamba athari zina sababu, kwamba asili ni sawa, kwamba mawazo yanaonyesha uhalisia. Haya yote ni mambo ambayo hayawezi kuthibitishwa kisayansi. Lazima yafikiriwe tangu mwanzo.

Kwa hivyo tena, ikiwa mtu ni mchanya au anathibitisha sayansi, kuna kutokubaliana kwingine hapo kwa sababu sayansi haiwezi kuthibitisha yoyote kati ya mambo hayo lakini lazima iyachukulie kama makala ya msingi ya kifalsafa ya imani. Hapa kuna jambo lingine tunaloweza kutambua katika kukabiliana na ukanaji Mungu mpya ni

kwamba kwa kweli kuna ushahidi mwingi kwa Mungu, na mwingi wake unatoka kwa sayansi na pia kutoka kwa maadili au imani za kawaida kuhusu maadili na mema na mabaya pamoja na uzoefu wa kibinafsi. Watetezi wengi wakuu wa Kikristo, kuanzia CS Lewis hadi Lee Strobel, ambao hapo awali walikuwa wakana Mungu, walibadilishwa kwa kiasi kikubwa kupitia uchunguzi wa uchunguzi kuhusu ushahidi wa imani na uwepo wa Mungu.

Mfano wa hivi karibuni wa kusesimua wa hili ni Anthony Flew, ambaye alikuwa msomi mkuu wa wasioamini Mungu kwa sehemu kubwa ya miaka 50. Kuanzia miaka ya 50 na 60, alitoa kazi kadhaa za kitaaluma ambazo zilikuwa na ushawishi mkubwa kwenye falsafa ya dini, akiwaweka wasioamini Mungu, Wakristo, na waamini wengine wa Mungu katika ulinzi na kuwapa mzigo wa uthibitisho. Alisisitiza kwamba tunapaswa kuanza na dhana ya kutoamini Mungu, na ni jukumu la waamini Mungu kuthibitisha uwepo wa Mungu.

Vinginevyo, mchamungu hana haki ya kimantiki, hana haki ya kielimu ya kumwamini Mungu. Wajibu wao ni kuonyesha na kuthibitisha kwamba Mungu yupo, na hapo ndipo watakapokuwa wakitimiza wajibu wao wa kielimu na kuwa waumini wa kidini. Kwa hivyo Flew alishiriki sana katika kuunda mazingira hayo katika chuo kikuu, haswa katika chama cha falsafa, kwa dhana hii ya kutokuamini Mungu.

Lakini kitu kilitokea yapata mwaka 2004 au 5. Alikua mkanamungu wa dini, si Mkristo wa kawaida, lakini hakika mtu aliyeamini kwamba ulimwengu lazima ulisababishwa na kiumbe kisicho cha kawaida. Habari zilipoibuka kuhusu hili, nadhani ilikuwa yapata mwaka 2005, na ilikuwa hadithi ya kimataifa. Na baadaye aliandika kitabu kinachoitwa Kuna Mungu.

Hapo, anasimulia aina za mambo yaliyomfanya abadilike na kuwa na mtazamo wa kiungu. Mtu anafikiria tu kwa undani zaidi na kwa kuzingatia ushahidi unaojitokeza unaohusiana na kosmolojia, kuwepo kwa ulimwengu, na hitaji la ulimwengu kuwa na maelezo ya kisababishi. Na urekebishaji wa ulimwengu, ambao tumezungumzia kwa miongo kadhaa, kwani taarifa zaidi na zaidi zimekusanywa kuhusu jinsi sheria mbalimbali za asili zilivyorekebishwa vizuri ili kuruhusu uwezekano wa uhai katika ulimwengu.

Ni muunganiko huu mzuri sana kati ya sheria hizi zote tofauti za asili kwa ajili ya uwezekano wa uhai. Inaonekana kama ulimwengu umeundwa kwa ajili ya uwezekano huo. Hilo lilikuwa na athari kwa Flew pia.

Na kisha kuibuka kwa uhai, tunawezaje kuelezea asili ya uhai kutoka kwa vitu visivyo hai visivyo hai? Hilo limekuwa changamoto kila wakati kwa wasioamini Mungu. Lakini kwa Flew, uchunguzi zaidi na zaidi kuhusu jinsi hilo lilivyo tatizo kutoka kwa mtazamo wa mwanasayansi wa asili, pia, ulikuwa na athari kubwa. Kwa hivyo, hatimaye aligeukia aina ya imani ya Mungu.

Alipoandika kitabu chake, *There Is a God*, ni nani aliyemwomba aandike aina ya kiambatisho kuhusu Ukristo? Ilikuwa NT Wright, msomi mkuu wa Agano Jipya, alionyesha kina cha heshima ya Flew kwa NT Wright na uwezekano mkubwa, kama si uwezekano, kwamba ikiwa aina fulani ya theism katika suala la mila ya kidini yenye historia ya ufunuo maalum unaodaiwa kutoka kwa Mungu, ikiwa moja kati yao ni kweli, kwamba kuna uwezekano mkubwa ni Ukristo. Na Flew alisema kwamba kwa sababu ya haiba ya Yesu wa Nazareti, asili ya mazungumzo yake, pamoja na kipaji cha kitaaluma cha Mtume Paulo, mambo hayo yote mawili yalifanya iwe hivyo akilini mwake, akilini mwa Flew, ikiwa moja ya mila hizi za theism ni kweli, kuna uwezekano mkubwa ni Ukristo. Sijui kama aliwahi kufikia imani kamili ya Kikristo, lakini hakika kulikuwa na viashiria kwamba alikuwa na huruma na wazo kwamba Ukristo unaweza kuwa aina ya kweli au ya kweli zaidi ya theism katika suala la mila kuu za kidini.

Kwa hivyo, tumezungumzia kuhusu ushahidi wa Mungu na hoja tofauti za itikadi ya Mungu. Ikiwa itikadi ya Mungu ina uungwaji mkono mkubwa wa ushahidi na itikadi ya Mungu kimsingi haina mantiki, basi watu hawawi wakana Mungu kwa sababu ya ushahidi. Kwa hivyo, swali ni, ni nini chanzo cha itikadi ya Mungu? Wakati Harakati Mpya ya Wakana Mungu ilipokuwa ikianza, niliendelea kutarajia mtu kuandika kitabu ambacho kitafafanua maelezo ya kibiblia ya itikadi ya Mungu.

Na si tatizo tu na ushahidi, lakini kila kitabu kilichotoka kilishughulikia ushahidi wa Mungu na hakikuzungumzia uchambuzi wa msingi, labda wa msingi, wa kibiblia wa kutokuamini Mungu. Kwa hivyo, nilifikiri, vema, mtu lazima aandike kitabu hicho. Hakuna mtu mwingine anayefanya hivyo, kwa hivyo nitafanya hivyo. Kitabu changu, *The Making of an Atheist*, kilichapishwa mwaka wa 2010.

Na hapa kuna muhtasari wa baadhi ya mawazo makuu niliyoyaunda katika kitabu hicho. Ninachotafuta ni maelezo ya kibiblia au maelezo ya kutokuwepo kwa Mungu. Na hapa kuna baadhi ya maandiko muhimu ya kibiblia yanayotupatia kile kinachoonekana kuwa kinaendelea wakati watu wanapokuwa angalau wapinga Mungu wagumu.

Hatuzungumzii watu ambao wana mashaka tu au hata wasioamini Mungu au watu ambao hawajaamua, bali watu ambao wameshawishika na hata wasioamini Mungu kama Dennett, Dawkins, Harris, na Hitchens. Kwa hivyo, Warumi 1 inashughulikia suala hili kwa njia iliyo wazi sana. Uandishi wa Mtume Paulo unasema ghadhabu ya Mungu inafunuliwa kutoka mbinguni dhidi ya uasi wote na uovu wa watu wanaoizua kweli kwa uovu wao kwani kile kinachoweza kujulikana kumhusu Mungu ni wazi kwao kwa sababu Mungu amekiweka wazi kwao. Kwa maana tangu kuumbwa kwa ulimwengu, sifa za Mungu zisizoonekana, nguvu zake za milele na asili yake ya kimungu zimeonekana wazi, zikieleweka kutokana na kile kilichoumbwa ili watu wasiwe na udhuru.

Kwa hivyo Paulo anatuambia hapo kwamba Mungu amejitambulisha waziwazi katika uumbaji. Huna udhuru wa kutokuwa mwamini Mungu.

Na ni aina ya ugumu au kukandamiza ukweli kwa uovu au kile anachokiita uovu kinachowazuia watu fulani kutambua uhalisia wa Mungu. Katika Waefeso 4, anasema, Nawaambia haya na nasisitiza katika Bwana kwamba msiishi tena kama Mataifa wanavyoishi katika ubatili wa mawazo yao. Wametiwa giza katika ufahamu wao na wametengwa na uzima wa Mungu kwa sababu ya ujinga ulio ndani yao kutokana na ugumu wa mioyo yao.

Tena, una mada hii ya kutojua Mungu si kwa sababu ya ukosefu wa ushahidi bali kwa sababu ya aina fulani ya ugumu wa moyo. Kuna upinzani fulani wa mapenzi kwa ukweli wa Mungu. Na kisha katika Yohana 3, na huyu ni Yesu akizungumza, Anasema, hii ndiyo hukumu : nuru imekuja ulimwenguni, lakini watu walipenda giza badala ya nuru kwa sababu matendo yao yalikuwa maovu.

Kila mtu atendaye maovu huchukia nuru, wala haji kwenye nuru, akiogopa kwamba matendo yake yatafichuliwa. Lakini yeye aishiye kwa ukweli huja kwenye nuru, ili ionekane wazi kwamba alichofanya kimefanywa mbele za Mungu. Kwa hivyo tena, mada ya kupinga ukweli, Yesu anatumia sitiari hii ya nuru kwa sababu ya tabia maalum ya mtu.

Ni upinzani na kukataliwa kwa makusudi. Sio kwa sababu ya ukosefu wa ushahidi au hata utata wa ushahidi. Kwa hivyo, matokeo hapa ni kwamba kutoamini, linapokuja suala la uhalisia wa Mungu, ni matokeo ya kutotii.

Katika moja ya sura katika kitabu changu, nategemea sana kazi ya Alvin Plantinga katika Epistemolojia yake ya Marekebicho, ambayo tutazungumzia kando. Ana sura katika juzuu ya tatu ya kitabu chake kikuu cha Warrant, kitabu hicho kikiitwa. Juzuu ya tatu inaitwa Warranted Christian Faith. Ana sura hapo kuhusu matokeo ya utambuzi ya dhambi.

Utambuzi wa binadamu ulibuniwa kufanya kazi kwa njia fulani, kama vile mifumo yetu mbalimbali ya viungo. Na wakati kuna mambo ya uadui yanayoathiri utendaji kazi sahihi wa utambuzi wetu, basi hatutegemewi sana katika suala la uundaji wa imani za kweli. Na kwa hivyo, moja ya mambo yanayoathiri utendaji kazi wa utambuzi, Plantinga anabainisha, pamoja na mambo kama, tuseme, dawa za kulevya zinazobadilisha akili au kiasi kikubwa cha pombe au uharibifu wa ubongo wa kimwili au falsafa mbaya, ambayo inaweza kuathiri utendaji kazi wa utambuzi katika kila aina ya masuala.

Jambo lingine linaloathiri utendaji kazi wa utambuzi ni dhambi, uasherati, na uovu, ambavyo vinaweza kupotosha jinsi tunavyofikiria kuhusu masuala ya kila aina, hasa

masuala ya maadili na kiroho. Kwa hivyo, dhambi hutupotosha katika utambuzi. Inaathiri utendaji kazi wetu wa utambuzi.

Inaharibu kile John Calvin anachoitwa, na Alvin Plantinga anatumia neno hili pia, hisia divinitatis, ambayo ni ufahamu wa asili wa Mungu, uliopewa na Mungu. Dhambi huharibu au kuathiri uwezo wetu wa kutambua kile ambacho ni ushahidi dhahiri wa Mungu, kama Mtume Paulo asemavyo. Sifa zisizoonekana za Mungu, nguvu zake za milele, na asili yake ya kimungu zinaonekana wazi kutokana na kile kilichoumbwa ili mtu yeyote asiwe na udhuru.

Lakini tunapojisalimisha kwa dhambi fulani, ningesema hasa dhambi ya kiburi, kiburi cha kupindukia. Nadhani hiyo ni dhambi ambayo sote tunapambana nayo, na kwa upande wa wasioamini Mungu, wasioamini Mungu wenye msimamo mkali, kuna aina ya kushindwa na majaribu ya kiburi katika kesi hiyo. Na kisha mambo mengine pia, kulingana na mtu, aina za dhambi ambazo wanaweza kujisalimisha nazo ambazo zinaweza kuunda aina hiyo ya kizuizi cha utambuzi katika suala la imani katika Mungu.

Kwa hivyo, kuna matokeo ya utambuzi wa dhambi, kama Plantinga anavyosema katika kitabu changu. Ninajadili hili kwa kirefu. Hata hivyo, kuna upande mzuri hapa, kuhusu athari ya tabia na mtindo wa maisha kwenye malezi ya imani na utendaji wa utambuzi, na kwamba utii huongeza utambuzi na, kwa hivyo, ufahamu wetu wa maadili-kiroho.

Na kuna dalili ya hili katika vifungu kadhaa katika Mithali na fasihi ya hekima, unajua, kwamba Mungu huwapa hekima na ufahamu na ufahamu wale walio wanyenyekevu na wanaojisalimisha kwa Bwana kwa hiari. Mtu ambaye ana elimu ndogo anaweza kuwa mwenye hekima sana anapojisalimisha kwa Mungu na kutii neno lake. Katika kitabu cha Yohana, sura ya 7, nadhani pia tuna uthibitisho wa wazo hili.

Tena, huyu ni Yesu anayezungumza. Anasema kwamba mtu yeyote akiamua kufanya mapenzi ya Mungu, atagundua kama mafundisho yangu yanatoka kwa Mungu au kama mimi huzungumza peke yangu, ambayo ni aina ya ahadi ya kuvutia hapa kwa sababu inabadilisha jinsi tunavyofikiria kawaida kuihusu, ambapo nitafanya uchunguzi, sivyo? Nitachunguza hili, hasa sisi ambao ni wasomi. Unajua, utafanya aina ya uchambuzi mkali, na kisha mara tu nitakapokuwa na uhakika kwamba ni kweli, nitaishi ipasavyo. Naam, Yesu anasema, niamini, fanya mapenzi ya Mungu, na kisha utapata aina ya ufahamu na mwangaza mkubwa zaidi, katika kesi hii, kuhusu utambulisho wake mwenyewe na kama anazungumza kwa niaba ya Mungu.

Katika kitabu changu, ninajadili mambo kadhaa kutoka nyanja zingine, ikiwa ni pamoja na saikolojia, ambayo yanathibitisha nadharia hii haswa kwamba uovu wa kibinafsi unaathiri utendaji wetu sahihi na mawazo yetu kuhusu Mungu, lakini kwa ujumla zaidi, athari ambayo tabia ina nayo kwenye imani. Paul Witts, ambaye hapo

awali alikuwa mkana Mungu ambaye alikuja kumwamini Mungu baada ya miongo mingi, aliandika kitabu kinachoitwa *Imani ya Wasio na Baba*. Katika kitabu hicho, alifuata mwongozo wa baadhi ya wasomi wenye ushawishi wa kumkana Mungu, Ludwig Feuerbach na Sigmund Freud, ambao walijaribu kuelezea imani ya kidini kisaikolojia. Witts, katika kitabu chake *The Faith of the Fatherless*, anasema anafanya aina ya maelezo ya kisaikolojia ya kutokuamini Mungu.

Anatoa maelezo ya kisaikolojia kwa nini baadhi ya watu huwa wasioamini Mungu, jambo ambalo, kwa kuliangalia tu kwa mtazamo wa takwimu, hufanya hili liwe kama unavyotaka, lakini wanatoka popote, unajua, labda asilimia tano hadi nane ya idadi ya watu ni wasioamini Mungu, kulingana na kura za maoni ulizosoma. Kwa hivyo hiyo ni asilimia ndogo ya idadi ya watu ambao hawaamini Mungu. Na idadi kubwa ya wanadamu wamekuwa, unajua, wanaamini katika aina fulani ya nguvu za juu.

Kwa hivyo hapa unawaona wasioamini Mungu ambao wanajaribu kuelezea imani za asilimia 90 ya watu kuhusu Mungu kama kwa namna fulani wanashindwa kiakili kwa njia kali. Namaanisha, tunazungumzia suala muhimu zaidi katika falsafa. Je, kuna Mungu? Na kuwa na zaidi ya asilimia 90 ya watu waliodanganywa kimsingi kuhusu hilo, huo ni mtazamo wa kusumbua na giza sana kuhusu hali ya mwanadamu.

Ilhali, kwa mtazamo wa kitakwimu, ikiwa unafikiri wanadamu, unajua, wamezoea vyema asili ya uhalisia, basi labda walio wengi, kuna uwezekano mkubwa kwamba walio wengi wanaelewa vizuri linapokuja suala la Mungu. Ni chini ya asilimia 10 tu ya wanadamu ambao wana hili kimakosa kikubwa. Angalau, huo ni mtazamo usio na matumaini.

Kama ni wachache tu wa idadi ya watu ndio wamepotoshwa sana katika swali hili. Lakini Paul Witts anatoa aina ya maelezo ya kisaikolojia kuhusu jinsi ilivyo, unajua, asilimia tano hadi 10 ya idadi ya watu huishia kuwa wasioamini Mungu. Ni dhana ya baba yake yenye kasoro kwamba kutoamini Mungu kunasababishwa na uhusiano uliovunjika na baba wa mtu.

Anafikia hitimisho hili, au angalau anaendeleza dhana hii kwa msingi wa uchambuzi wa kihistoria wa wakanamungu wote wakuu katika kipindi cha kisasa hadi karne ya 20. Na kila mmoja wao, unajua, kuanzia David Hume hadi Freud, Bertrand Russell, Dewey, Nietzsche, kila mmoja wao, Marx, walikuwa na uhusiano uliovunjika sana na baba yao, ama baba alikufa, baba aliacha familia, au alikuwa mnyanyasaji sana. Kwa hivyo, kuna mada thabiti hapo, ambayo inaashiria sana.

Wakati huo huo, anawaangalia waamini Mungu wakuu na wafikiri wa imani ya Mungu wenye ushawishi mkubwa katika kipindi hicho, na wote walikuwa na, kama si uhusiano mzuri na baba yao; kulikuwa na mtu muhimu wa baba maishani mwao ambaye alikuwa aina ya ushawishi chanya kwao. Sasa, naharakisha kuongeza kwamba kuna watu wengi ambao ni waamini Mungu wenye nguvu na Wakristo

ambao wamevunja uhusiano wa baba vibaya sana. Na hilo linaendana na tasnifu ya Witts.

Hasemi kwamba ni sharti la kutosha kwa ajili ya kutokuamini Mungu. Labda ni sharti la lazima. Kwa hivyo watu wengi, waumini wa dini, Wakristo, na wengineo, wamevunjika mahusiano ya baba, na hawajaitikia kwa njia ambayo wapinga Mungu wagumu hufanya.

Kwa hivyo, bado ni chaguo ambalo mtu hufanya, iwe atadumisha aina ya mwelekeo wa kutokuamini Mungu au kuwa na uchungu, ningesema, uchungu kwa Mungu ambaye mioyoni mwao wanajua yuko. Na unaweza kusema, mpe Mungu ukimya. Baadhi wameiwasilisha kwa maneno hayo na wanasisitiza kwamba kila mtu anajua mioyoni mwao kuna Mungu.

Wengi wa wale waliokuwa hawaamini Mungu wangesema hivyo. Ningesema hivyo. Kwa muda nilikuwa na shaka kidogo kuhusu Mungu.

Lakini nilijua, hata nilipojiita mkanaji Mungu, nilijua muda wote kwamba kuna Mungu, na kwamba nilikuwa nikimpinga Mungu huyo na wito wake maishani mwangu. Kitabu cha Paul Johnson, *Intellectuals*, ni uchunguzi wa kuvutia wa wasomi wengi mashuhuri wa kisasa ambao hutumia uchunguzi na nadharia zao za kitaaluma kuhalalisha au kuhalalisha au kupunguza ufisadi wao binafsi. Kitabu cha E. Michael Jones, *Degenerate Moderns*, hufanya kitu kile kile kwa njia ya kuvutia na ya kusumbua.

Anawaangalia hasa wasomi kama Margaret Mead na Alfred Kinsey, baadhi ya wanachama wa Kundi la Bloomsbury, ambao huendeleza nadharia zao, tena, kama vile kwa njia nyingi uhalalishaji wa mitindo yao ya maisha, ambayo haikuwa ya Kikristo. Ninazungumzia kuhusu *Wosia wa William James wa Kuamini*, ambao ninazungumzia pia katika kitabu hicho, ambao tayari tumezungumzia katika hotuba nyingine, na jinsi wosia mara nyingi unavyochukua jukumu muhimu katika uundaji wa imani. Uchunguzi wa kisaikolojia umethibitisha kwamba wakati kuna mgongano kati ya imani na tabia ya mtu, jambo linalowezekana zaidi la kuacha ni imani ya kufuata tabia hiyo.

Tunaweza kufikiri bila kujua kwamba, wakati kuna aina ya kutoelewana kwa utambuzi hapo, mtu atabadilisha tabia yake ili kuendana na imani zake. Katika miktadha mingi, hiyo ndiyo hali halisi. Lakini katika miktadha ya maadili, hasa wakati kuna chaguo la mtindo wa maisha hapa ambalo linapingwa na imani fulani ambazo mtu anaweza kushikilia, ni rahisi zaidi kubadilisha imani zako au kusema, nimechunguza zaidi, na mawazo yangu yamebadilika kuhusu hilo.

Sidhani kama hilo ni kosa baada ya yote. Kwa hivyo ndiyo maana bado ninaishi, tuseme, maisha ya uasherati. Sidhani kama ni kosa kubwa mradi tu ninawatendea watu hawa kwa heshima njiani.

Ni rahisi zaidi kubadilisha imani zako kuliko tabia yako. Falsafa ya sayansi ya Thomas Kuhn pia inafaa hapa. Kuhn alisisitiza kwamba ahadi za kinadharia za mtu, dhana ya kinadharia anayoiunga mkono katika muktadha wa sayansi na uchunguzi wa kisayansi, zina athari kwa jinsi anavyotafsiri data na jinsi anavyoichambua katika hitimisho analofanya kuhusu data.

Ahadi za imani za mtu na uthibitisho wa kinadharia huathiri jinsi anavyotafsiri data. Kwa hivyo, haya yote ni sehemu ya kile Kuhn anachokiita nadharia iliyojaa uchunguzi wa kisayansi. Naam, hii ni kweli si tu katika muktadha wa sayansi bali katika miktadha mingine mingi ya maisha.

Tunapokuwa na ahadi ya kinadharia, huwa tunaiona dunia kwa maneno hayo. Kwa mfano, chukua kijiocentrism na kianga, yaani kianga. Kijiocentrism kinaamini kwamba jua huzunguka Dunia.

Wanatoka nje na wanaona jua likizunguka dunia. Hivyo ndivyo inavyoonekana kwa geocentrism kwa sababu hiyo ndiyo mfumo wa imani walio nao kama geocentrism . Wakati huo huo, heliocentrism inatoka nje na kuona kitu kile kile, jua likitoka mashariki hadi magharibi siku nzima, kila siku, na wangesema, sawa, ninaangalia kwa njia isiyo ya moja kwa moja mzunguko wa dunia unaounda hisia hii ya jua likizunguka dunia.

Kwa hivyo, mtafiti wa kijiografia na mtafiti wa kihelio wanaangalia, unaweza kusema, kitu kimoja, lakini kila mmoja anaangalia kupitia mfumo wa kinadharia unaoathiri katika kiwango cha msingi jinsi wanavyotafsiri data. Naam, hiyo ni aina tu ya mfano wa msingi wa kile kinachoelelea katika miktadha mingine mingi tunapotafsiri data ya uzoefu wa binadamu kupitia lenzi za kinadharia tulizonazo. Ikiwa una mfumo wa kutokuamini Mungu, na unajikuta katika hilo, basi hata kile kinachopaswa kuwa ushahidi wazi kwa Mungu, unajua, hakina athari.

Zinatafsiriwa kimaumbile ili tuwe na matokeo haya ambayo Mtume Paulo anazungumzia katika Warumi 1, aina ya kukandamiza ukweli na kuhifadhi ujinga huu wa Mungu, ingawa anajionyesha katika maumbile kwa njia zote waziwazi kwa upande wa mimea na wanyama tunaowaona karibu nasi, ukweli tu wa ulimwengu, galaksi hizi zote tofauti, na urekebishaji wa ulimwengu, na mambo haya yote ambayo tayari tumeyazungumzia. Hayaleti athari kwa sababu ya kile ninachokiita upofu unaosababishwa na dhana. Pia nazungumzia kujidanganya, wakati kuna upendeleo unaochochewa kuamini kitu ambacho si cha kweli, hata wakati kuna ushahidi dhahiri unaopingana na imani za mtu, bado anaweza kuendelea na imani hiyo, kama ilivyo kwa AJ Ayer, ambaye alikuwa na uzoefu wa karibu kufa.

Nadhani alikuwa akila, nadhani, samaki aina ya samoni, na akakamatwa kwenye koo lake. Alizimia, na hatimaye, akarudishwa kwenye fahamu, na akaripoti kupitia mambo ambayo yalikuwa ya ajabu. Baadaye alimwambia daktari wa familia yake kwa mshangao kwamba, sasa itabidi nibadilishe vitabu vyangu vyote kwa sababu alikuwa akiandika kutoka kwa mtazamo wa kimantiki wa chanya miongo hii yote.

Ni wazi, aliamua kupinga hilo kwa sababu hakukana imani yake. Tofauti na Anthony Flew ambaye baadaye angefanya hivyo, AJ Ayer hakuwahi kukiri hadharani imani yake katika mambo yasiyo ya kawaida, kwa hivyo alikuwa na upendeleo uliochochewa kwa sababu alitaka kudumisha uadilifu fulani, nadhani, wa kitaaluma, angalau asijitokeze hadharani, kama mtu ambaye alikuwa, sijui kama aliwahi kuwa mwamini Mungu, lakini aliandika insha fupi, naweza kusema hivi kwa niaba yake, inayoitwa, Nilichokiona Nilipokuwa Nimekufa, ambapo anaripoti hili, lakini kulingana na ripoti zingine ambazo zimetoka kuhusu mazungumzo aliyokuwa nayo na daktari wa familia yake, hii kwa kweli ilikuwa na athari kubwa zaidi kuhusiana na kutambua kwake umuhimu wa hili kwa imani katika mambo yasiyo ya kawaida kuliko alivyowahi kuiacha hadharani. Vyovyote vile, hiyo bila shaka itakuwa upendeleo uliochochewa kwa wasomi wengi ambao ni wakana Mungu au wenye shaka za kidini, pamoja na watu wa kawaida tu ambao wanaendelea katika mtazamo wao wa kutokuamini Mungu kwa sababu ambazo ni za kibinafsi zaidi kuliko za kimantiki.

Na hatimaye, katika kitabu changu, nazungumzia baraka za uungu na jinsi imani ya uungu inavyotoa motisha kwa wema. Inaboresha afya yetu ya utambuzi. Kadiri unavyozidi kuzingatia uhalisia wa Mungu, ndivyo utakavyozidi kuwa mtiifu, na kadiri unavyozidi kuwa mtiifu, ndivyo utakavyozidi kuzingatia uhalisia wa Mungu.

Ni aina ya mzunguko mzuri hapo. Kwa hivyo, utii wetu na maisha yetu ya uaminifu huboresha utendaji wetu wa utambuzi. Na kisha faida nyingine ya ukanamungu ni kwamba inatupa haki ya kulalamika, pamoja na fursa ya kushukuru, ambazo zote mbili zina manufaa kisaikolojia.

Kuwa na mtu wa kumlalamikia, kama watunga zaburi wanavyofanya mara kwa mara. Waandishi na wahusika wengi wa Biblia humlalamikia Mungu kuhusu mambo mengi, na hili ni jambo sahihi na jema kufanya. Kwa hivyo, ninachoweza kusema ni kulalamika kwa heshima na dhati kwa Mungu: kwa nini umetutia katika dhuluma na mateso haya, na kwa muda gani, Ee Bwana, kabla ya kutuokoa?

Hilo ni jambo la aina ya cathartic kufanya, na lina manufaa sana kisaikolojia, kama vile uwezo wa kumshukuru mtu anayehusika na ulimwengu na uzuri wake wote, baraka zote nyingi tulizonazo kuanzia sanaa hadi teknolojia hadi mimea na wanyama na uzuri wa asili. Tuna mtu wa kumshukuru kwa mambo hayo yote. Najua mtu asiyeamini Mungu angesema, tunaweza kuwashukuru wale waliovumbua kiyoyozi na tanuri ya kibaniko.

Hiyo si kina cha shukrani au shukrani ambacho mcha Mungu ana nafasi ya kumshukuru Mungu aliyewapa wanadamu uwezo wa busara wa kubuni aina hizi za teknolojia. Lakini hakika, linapokuja suala la maumbile, na uzuri tunaouona kote kutuzunguka, au vitu tunavyogundua kuhusu mwili wa binadamu na jinsi ulivyoungwa kwa njia ya ajabu, sisi wacha Mungu tuna mtu wa kumshukuru: muumba wetu aliyetuumba hivi na kutupa uwezo huu. Ukiamini kwamba sisi ni matokeo ya uteuzi wa asili na mabadiliko ya kijenetiki, na ndivyo ilivyo katika ulimwengu wa asili, huna mtu wa kumshukuru kwa miili yetu ya ajabu ya wanadamu pamoja na viumbe vyote vizuri, mimea, na wanyama katika uumbaji.

Kwa hivyo hizo ni baadhi ya faida za theism, na hivyo ndivyo ninavyohitimisha kitabu changu. Kwa hivyo hayo ndiyo mawazo yangu kuhusu New Atheism.

Huyu ni Dkt. James Spiegel katika mafundisho yake kuhusu Falsafa ya Dini. Huu ni kipindi cha 7, Ukanaji Mungu Mpya.